ការវាយតម្លៃ និងការគ្រប់គ្រងហានិភ័យ៖ សៀវភៅណែនាំសម្រាប់អាជីវកម្ម

EPA VICTORIA
Environment Protection Authority Victoria
VICTORIA State Government

Translated publication: 1765
ការបោះពុម្ពផ្សាយ 1695.1* ខែសីហា ឆ្នាំ២០១៨
*នេះជំនួស 1695 បោះពុម្ពផ្សាយនៅខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៨

អនុញ្ញាត និងបោះពុម្ពផ្សាយដោយ EPA Victoria
Level 3, 200 Victoria Street, Carlton VIC 3053
1300 372 842 (1300 EPA VIC)

ការបោះពុម្ពផ្សាយនេះ អាចរកឃើញនៅតាមអនឡាញជាសណ្ឋាន PDF នៅតាមវិបសៃ **epa.vic.gov.au**

ប្រសិនបើអ្នកត្រូវការជំនួយអ្នកបកប្រែភាសា ឬចង់បកប្រែឯកសារនេះ
សូមហៅទូរស័ព្ទលេខ
131 450 ហើយប្រាប់ពីភាសាដែលអ្នកនិយមពេញចិត្ត។

មាតិកា

សេចក្តីណែនាំ 4
គោលបំណង 4
អំពីសៀវភៅណែនាំនេះ 4
ជំហានទាំងឡាយដើម្បីគ្រប់គ្រងគ្រោះថ្នាក់ និងហានិភ័យ 6
វិធីសាស្ត្រសម្រាប់កំណត់ពីគ្រោះថ្នាក់ 7
កំណត់ពីសកម្មភាពអាជីវកម្ម 7
ការត្រួតពិនិត្យកន្លែងការងារ 7
សិក្ខាសាលា និងកិច្ចប្រជុំ 7
ការប្រើប្រាស់ព័ត៌មានដែលអាចរកបាន 7
ជំហានទីពីរ៖ វាយតម្លៃហានិភ័យ 8
វាយតម្លៃភាពទំនងជាកើតមានឡើង 8
វាយតម្លៃផលវិបាក 9
គណនាពីចំណាត់ថ្នាក់ហានិភ័យ 9
ជំហានទី៣៖ អនុវត្តការគ្រប់គ្រង 12
ការគ្រប់គ្រងដើម្បីទប់ស្កាត់ និងបន្ធូរបន្ថយ 12
បញ្ជីគ្រោះថ្នាក់ និងហានិភ័យ 13
ជំហានទី៤៖ ផែកមើលការគ្រប់គ្រង 14
ការផែកមើលការគ្រប់គ្រង 14
ការរក្សាការគ្រប់គ្រងដោយប្រសិទ្ធភាព 14
ឯកសារភ្ជាប់: ឧទាហរណ៍អំពីបញ្ជីគ្រោះថ្នាក់ និងហានិភ័យ 15

សេចក្តីណែនាំ

មានហានិភ័យនៅគ្រប់សកម្មភាពអាជីវកម្ម។ ការយល់ដឹង និងការគ្រប់គ្រង គឺមានសារៈសំខាន់ណាស់។ ការវាយតម្លៃ និងការគ្រប់គ្រងហានិភ័យក្នុងវិធី ដែលបានរៀបចំ អាចជួយអាជីវកម្មរបស់អ្នកៈ

- រក្សាមនុស្ស និងបរិស្ថានឱ្យមានសុវត្ថិភាព និងសុខភាពល្អ
- បំពេញកាតព្វកិច្ចស្របច្បាប់របស់អ្នក
- បំពេញតាមអ្វីដែលសហគមន៍រំពឹងទុក។

ផលវិបាកនៃការបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់មនុស្ស និងបរិស្ថានអាចប៉ះពាល់ដល់អ្វីៗជាច្រើន។ ការបញ្ឈប់វាពីការកើតឡើងនៅដើមដំបូង អាចជួយសង្គ្រោះអាជីវកម្ម របស់អ្នកពីការបង់ថ្លៃចំណាយនានាដូចជាបណ្តឹងផ្លូវច្បាប់ និងការជូនដំណឹងដើម្បីលាងសម្អាត។

តើសៀវភៅណែនាំគឺដើម្បីអ្វី

សៀវភៅណែនាំនេះផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវក្របខ័ណ្ឌគ្រប់គ្រងហានិភ័យ
ដែលអ្នកអាចប្រើដើម្បីជួយទប់ស្កាត់គ្រោះថ្នាក់ពីការកើតឡើងដល់សុខភាពរបស់មនុស្ស និងបរិស្ថាន។
អ្នកអាចអនុវត្តគំនិតនៅក្នុងសៀវភៅណែនាំនេះចំពោះអាជីវកម្មដែលមានទំហំ និងកម្រិតហានិភ័យខុសៗគ្នា។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ អាជីវកម្មធំៗ ឬអស់អ្នកដែលអាចមានហានិភ័យខ្ពស់ដល់បរិស្ថាន និងសុខភាពសាធារណៈ អាចចាំបាច់ត្រូវការវិធីសាស្ត្រស្មុគស្មាញជាងនេះ។

វិធីសាស្ត្រដែលបានណែនាំនៅក្នុងសៀវភៅណែនាំនេះ គឺដូចគ្នាទៅនឹងកន្លែងការងារជាច្រើនដែលប្រើដើម្បីគ្រប់គ្រងហានិភ័យសុខភាព និងសុវត្ថិភាពការ
ងារ (OHS)។ សៀវភៅណែនាំនេះគ្របដណ្តប់តែហានិភ័យពីការបំពុល និងកាកសំណល់ប៉ុណ្ណោះ
ហើយមិនគួរយកប្រើប្រាស់ដើម្បីអនុលោមតាមកាតព្
កិច្ច OHS របស់អ្នកទេ។ សម្រាប់ព័ត៌មានអំពីការគ្រប់គ្រងកាតព្វកិច្ច OHS របស់អ្នក សូមទាក់ទង WorkSafe Victoria។

អំពីសៀវភៅណែនាំនេះ

*អ្នកគួរប្រើព័ត៌មាននៅក្នុងឯកសារនេះ ជាការណែណាំទូទៅប៉ុណ្ណោះ។ វាមិនបានគិតថាជាដំបូន្មានផ្នែកច្បាប់ ឬវិជ្ជាជីវៈទេ ហើយអ្នកក៏មិនគួរប្រើវាជាសេចក្តី
ថ្លែងនៃច្បាប់នោះទេ។ វាមានគោលបំណងតែមួយគត់គឺជាសៀវភៅណែនាំទូទៅប៉ុណ្ណោះ ដូច្នេះវាអាចរួមបញ្ចូលទាំងការធ្វើឱ្យទៅជាទូទៅ។ អ្នកគួរតែស្វែង
រកដំបូន្មានខាងវិជ្ជាជីវៈសម្រាប់កាលៈទេសៈជាក់លាក់របស់អ្នក។*

*យើងបានព្យាយាមធ្វើឱ្យប្រាកដថាព័ត៌មានទាន់បច្ចុប្បន្នភាព ហើយមានភាពត្រឹមត្រូវ ប៉ុន្តែយើងមិនអាចធានាថាព័ត៌មាននេះមានភាពត្រឹមត្រូវ ទាន់បច្ចុប្បន្ន
ភាព ឬពេញលេញនោះទេ។*

តើហានិភ័យគឺជាអ្វី?

មានពាក្យគន្លឹះមួយចំនួនដែលអ្នកត្រូវដឹង ដើម្បីឱ្យសៀវភៅណែនាំនេះមានអត្ថន័យចំពោះអ្នក។

ហានិភ័យ *គឺជាការគំរាមកំហែងដែលបង្ក**គ្រោះថ្នាក់**កើតមានដល់**អ្នកទទួលរង**។*

- **គ្រោះថ្នាក់** គឺជាអ្វីដែលអាចបង្កឱ្យអន្តរាយ (ដូចជាផ្សែង ឬការកំពប់ចូលទៅក្នុងលូបង្ហូរទឹកភ្លៀង)។
- **អ្នកទទួលរង** គឺជាអ្វីដែលមានតម្លៃត្រូវបានធ្វើឱ្យអន្តរាយ (ដូចជាបរិស្ថាន ឬសុខភាពរបស់មនុស្ស)។
- **ផ្លូវចម្លង** គឺជាវិធីមួយដែលគ្រោះថ្នាក់អាចឈោងប៉ះពាល់ដល់អ្នកទទួលរង (ដូចជាខ្យល់ ទឹក ឬដី)។

មានកត្តាពីរដែលបង្កើត**ហានិភ័យ**៖ ***ភាពទំនងជាកើតមានឡើង*** និង ***ផលវិបាក***។

- ***ភាពទំនងជាកើតមានឡើង*** គឺជាសក្តានុពល ឬឱកាសដែលគ្រោះថ្នាក់នឹងបង្កឱ្យអន្តរាយ។
- ***ផលវិបាក*** គឺជាកម្រិតនៃភាពអន្តរាយ ឬឥទ្ធិពលដែលគ្រោះថ្នាក់អាចបណ្តាលឱ្យកើតមាន។

អ្នកអាចដាក់**ការត្រួតពិនិត្យ**នៅនឹងកន្លែងដើម្បីគ្រប់គ្រងហានិភ័យ។ ការត្រួតពិនិត្យអាចរួមបញ្ចូល៖

- ***ការលុបបំបាត់*** ឬការកម្ចាត់ចោលគ្រោះថ្នាក់
- ***ការដាក់ជំនួស*** គ្រោះថ្នាក់សម្រាប់អ្វីផ្សេងទៀតដែលមានហានិភ័យទាប
- ***ការគ្រប់គ្រងបែបវិស្វកម្ម*** ដែលបញ្ឈប់ការបំពុលពីការកើតមានឡើង ឬបញ្ឈប់វាពីការរាលដាល - ដូចជាម៉ាស៊ីនបិទដោយស្វ័យប្រវត្តិ
ឬជញ្ជាំងទប់ការពារ (ជញ្ជាំងទប់ការពារ គឺជាជញ្ជាំងការពារនៅជុំវិញកន្លែងផ្ទុក ដើម្បីទប់ស្កាត់ការលេចធ្លាយណាមួយ)
- ***ការគ្រប់គ្រងរដ្ឋបាល*** ដូចជាដំណើរការការងារ ឬប្រព័ន្ធត្រួតពិនិត្យ។

ជំហានទាំងឡាយដើម្បីគ្រប់គ្រងគ្រោះថ្នាក់ និងហានិភ័យ

វិធីសាស្ត្រវាយតម្លៃ និងត្រួតពិនិត្យហានិភ័យមានបួនជំហាន (មើលតារាងទី១)។ វិធីសាស្ត្រនេះ គឺជាដំណើរការបន្តដែលត្រឡប់ទៅជំហានទី១ បន្ទាប់ពីអ្នក បានដាក់ការត្រួតពិនិត្យនៅនឹងកន្លែង។

រូបភាពទី១៖ ជំហានទាំងឡាយដើម្បីត្រួតពិនិត្យគ្រោះថ្នាក់ និងហានិភ័យ

ជំហាន	*សកម្មភាព*	*ការពិពណ៌នា*
1	**កំណត់ពីគ្រោះថ្នាក់**	តើមានគ្រោះថ្នាក់អ្វីខ្លះដែលអាចបណ្តាលឱ្យអន្តរាយ?
2	**វាយតម្លៃហានិភ័យ**	តើមានកម្រិតហានិភ័យអ្វីខ្លះ ផ្អែកលើភាពទំនងជាកើតមានឡើង និងផលវិបាក?
3	**អនុវត្តការគ្រប់គ្រង**	តើអាជីវកម្មអាចធ្វើអ្វីខ្លះដើម្បីកម្ចាត់ចោល ឬកាត់បន្ថយហានិភ័យ?
4	**ឆែកមើលការគ្រប់គ្រង**	ពិនិត្យមើលការគ្រប់គ្រងដែលអាជីវកម្មប្រើប្រាស់ ដើម្បីប្រាកដថាវាកំពុងដំណើរការ។

តារាងទី១៖ ជំហានទាំងឡាយដើម្បីគ្រប់គ្រងគ្រោះថ្នាក់ និងហានិភ័យ

ជំហានទី 1: កំណត់ពីគ្រោះថ្នាក់

អ្វីដែលត្រូវស្វែងរកមើល

គ្រោះថ្នាក់សម្រាប់សកម្មភាពពាណិជ្ជកម្ម និងឧស្សាហកម្មរួមបញ្ចូលនូវអ្វីៗដែលអាចបង្កឱ្យអន្តរាយដល់មនុស្ស ឬបរិស្ថាន។ តារាងខាងក្រោមចុះរៀបរាប់អំពីគ្រោះថ្នាក់ទូទៅមួយចំនួន។

តារាង២៖ គ្រោះថ្នាក់ទូទៅនៅតាមកន្លែងការងារដែលប៉ះពាល់ដល់បរិស្ថាន និងសុខភាពមនុស្ស

គ្រោះថ្នាក់	ការពិពណ៌នា	ប្រភព ឬបុព្វហេតុទូទៅ:
ការកំពប់សារធាតុគីមី	សារធាតុគីមីអាចបណ្តាលឱ្យខូចកខ្វក់ដី ទឹកសាប និងផ្លូវ ទឹកដែលនៅក្បែរៗ ហើយប៉ះពាល់ដល់សុខភាពរបស់ មនុស្ស។	- ធុងដែលលេចធ្លាយ - មិនមានជញ្ជាំងគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីទប់ទាំងការពារការកំពប់ - ការស្តុកទុក និងការចាប់កាន់មិនបានល្អ
ការខូចកខ្វក់លូបង្ហូរទឹកភ្លៀង	លូរបង្ហូរទឹកភ្លៀងមិនបង្ហូរទៅកន្លែងសម្អាតព្យាបាល ទេ ប៉ុន្តែ វាបង្ហូរដោយផ្ទាល់ទៅកាន់ព្រែកតូចៗ ទន្លេ តំបន់ដីសើម និងឆ្នេរសមុទ្រ។ អ្វីដែលហូរចូលទៅក្នុងលូរបង្ហូរទឹកភ្លៀង នឹងចូលទៅក្នុងបរិស្ថាន ហើយអាចមានផលប៉ះពាល់ដ៏ធំ។	- ភាពកខ្វក់ និងសំណឹក - សាប៊ូ និងសារធាតុគីមីដែលបានប្រើសម្រាប់សំអាត - សំរាម - ប្រេង និងខ្លាញ់ - កន្ទុយបារី - ការប្រើប្រាស់សារធាតុគីមីនៅទីខាងក្រៅ
អគ្គិភ័យ ឬការផ្ទុះ	ក៏ដូចជាការគំរាមកំហែងដល់ជីវិត និងទ្រព្យសម្បត្តិដែរ អគ្គីភ័យ និងការផ្ទុះអាចបណ្តាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ ដូចជា ការហូរចេញនូវសារធាតុពុល ផ្សែងពុល និងការរាលដាល នៃធូលី។	- ការជក់បារី - ផ្កាភ្លើង - ផ្ទៃក្តៅ - ការស្តុកទុកមិនល្អ - គ្រោះថ្នាក់អគ្គីសនី - ធូលី - ការបង្កអគ្គីភ័យ
ធូលី	ធូលីអាចបណ្តាលឱ្យមានបញ្ហាសុខភាពធ្ងន់ធ្ងរ ជាពិសេស ដល់ការដកដង្ហើមរបស់មនុស្ស បេះដូង ឈាម ចលនា ឈាមរត់។ វាក៏អាចធ្វើឱ្យលោកភ្នែក បំពង់ក និងស្បែកដែរ។	- គ្រឿងធ្វើពីឈើ - ទេសភាព - ការងារស៊ីម៉ង់ត៍ - គំនរធូលីដែលនៅបើកចំហ - ការកិន - ការផ្សារ - ការកាត់ ឬកាត់កំទេចសម្ភារៈ - ផ្លូវថ្នល់គតក្រាលកៅស៊ូ
ក្លិនស្អុយ ឬក្លិនមិនល្អ	ក្លិនពុលកខ្វក់ អាចប៉ះពាល់ដល់សុខភាពរបស់មនុស្ស បណ្តាលឱ្យចង់ក្អួត និងឈឺក្បាល។ ក្លិនមួយចំនួនអាចបង្ហាញឱ្យឃើញឧស្ម័នពុលផងដែរ ដែលបណ្តាលឱ្យកើតមានបញ្ហាសុខភាពធ្ងន់ធ្ងរ។	- កាកសំណល់ - ការប្រើប្រាស់សារធាតុគីមី - លូបង្ហូរទឹក - សត្វ - ជីកំប៉ុស - បំពង់ផ្សែង និងកង្ហារបញ្ចេញបញ្ចូលខ្យល់ - ឧបករណ៍កែច្នៃអាហារ
ការបំពុលខ្យល់	សារធាតុពុល ឬមានគ្រោះថ្នាក់ដែលរសាត់ចូលក្នុងខ្យល់ អាកាសពីដំណើរការ ឬផលិតកម្ម បង្កនូវការខូចកខ្វក់យ៉ាង ធ្ងន់ធ្ងរ។	- ឡដុត - ចង្ក្រាន - រន្ធសម្រាប់ឱ្យខ្យល់ចេញចូលក្នុងដំណើរ ការកែច្នៃ - ធុងស្តុកទុកទាំងដុលធំ - ការលេចធ្លាយឧបករណ៍ - សារធាតុរំលាយដែលនៅបើកចំហ
ទឹកសំណល់	កាកសំណល់ពាណិជ្ជកម្ម និងទឹកកខ្វក់ដទៃទៀតពីអាជីវកម្ម អាចនាំមកនូវការខូចកខ្វក់ដែលនាំឱ្យអន្តរាយ។	- ដំណើរការកែច្នៃ - ផលិតកម្ម - ឧស្សាហកម្ម
សម្លេងអ៊ូរអែ	សម្លេងអ៊ូរអែអាចរំខានដល់សហគមន៍ និងបណ្តាលឱ្យមាន ជំងឺលើសឈាម ជំងឺបេះដូង ការរំខាន ភាពតានតឹង និងការរំខានដល់ការគេង។	- ម៉ាស៊ីន - សត្វ - រំញ័រ - រថយន្ត និងឧបករណ៍បញ្ចេញសូរសម្លេងប៊ីប
កាកសំណល់ដែលមានគ្រោះថ្នាក់	កាកសំណល់គ្រប់គ្រងមិនបានល្អ អាចបណ្តាលឱ្យអន្តរាយ ដល់ប្រជាជន និងបរិស្ថាន។	- កាកសំណល់ឧស្សាហកម្មប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ដែលមិនបានគ្រប់គ្រង ដឹកជញ្ជូន ឬកម្ចាស់ចោលត្រឹមត្រូវ - ធូលី និងដីដែលមានសារធាតុអាបេស្តូស
សារធាតុបង្កជំងឺមហារីក	សារធាតុបង្កជំងឺមហារីក រួមមានបាក់តេរី វីរុស ឬអតិសុខុម ប្រាណដទៃទៀតដែលអាចបង្កឱ្យកើតមានជម្ងឺ។	- មិនមានស្ថានីយលាងសម្អាតដៃគ្រប់គ្រាន់ - មិនចាប់កាន់កាកសំណល់តាមរបៀបអនាម័យ - អាងស្តុកទឹកសំអុយហូរហៀរ - ទឹកសំណល់ - ម្ហូបអាហារកខ្វក់ - កាកសំណល់សរីរាង្គ - កាកសំណល់សត្វ និងសត្វព្រលាត់ស្បែក ពុំទាន់បានកាត់ជាដុំតូចៗ

វិធីសាស្ត្រដើម្បីកំណត់ពីគ្រោះថ្នាក់

មានវិធីជាច្រើនដើម្បីកំណត់ពីគ្រោះថ្នាក់ដល់សុខភាពរបស់មនុស្ស និងបរិស្ថានពីការបំពុលបរិស្ថាន ឬកាកសំណល់។ នៅពេលអ្នកបានកំណត់ពីគ្រោះថ្នាក់របស់អ្នកទាំងអស់ហើយ អ្នកគួរតែកត់ត្រាទុក ហើយរៀបចំជាឯកសារអំពីវា។ អ្នកអាចប្រើ *បញ្ជីគ្រោះថ្នាក់ និងហានិភ័យ* នៅចុងសៀវភៅណែនាំនេះ។

ពិនិត្យមើលសកម្មភាពអាជីវកម្មរបស់អ្នក

វាជារឿងសំខាន់ក្នុងការពិនិត្យមើលសកម្មភាពទាំងឡាយដែលអាជីវកម្មរបស់អ្នកដំណើរការ
និងរបៀបដែលវាអាចបង្កឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់មនុស្ស
និងបរិស្ថាន។ ឧទាហរណ៍ ការរក្សាទុក និងការចាប់កាន់សម្ភារផ្សេងគ្នា ការប្រើប្រាស់សាប៊ូ ការបង្កើតទេសភាព និងការកិន គឺជាសកម្មភាពទូទៅដែលអាច
បង្កឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់។

ការត្រួតពិនិត្យកន្លែងការងាររបស់អ្នក

ការដើរជុំវិញកន្លែងការងាររបស់អ្នក គឺជាមធ្យោបាយផ្ទាល់ដើម្បីកំណត់ពីគ្រោះថ្នាក់ជាច្រើន។

ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ អ្នកមិនត្រឹមតែត្រួតពិនិត្យវត្ថុដែលមើលឃើញ ដូចជារុក្ខជាតិ ឧបករណ៍ ឬអគារ និងរចនាសម្ព័ន្ធទប់ុណ្ណោះទេ អ្នកក៏គួរតែពិនិត្យ
មើលប្រព័ន្ធការងារ និងនីតិវិធីការងាររបស់អ្នកផងដែរ។ វាអាចមានប្រយោជន៍ដោយឱ្យមាននរណាម្នាក់ដែលមិនស្គាល់ការងាររបស់អ្នក ឱ្យនៅជាមួយអ្នក នៅពេលអ្នកធ្វើការត្រួតពិនិត្យរបស់អ្នក។ មនុស្សដែលធ្វើសកម្មភាពប្រចាំថ្ងៃ អាចងាយមើលរំលងគ្រោះថ្នាក់ទូទៅ។

ចូរគិតអំពី**ផ្លូវចម្លង** និង**អ្នកទទួលរង** (មើលនិយមន័យក្នុង ‘តើហានិភ័យគឺជាអ្វី’ នៅទំព័រ 1)។
ចូរគិតថាតើមានអ្នកទទួលរងនៅក្បែរនោះឬក៏អត់ ដែលអាចនាំ
ឱ្យអន្តរាយ ដូចជាផ្ទះ ផ្លូវទឹក ឬឧទ្យាន។ ចូរគិតផងដែរអំពីផ្លូវចម្លង ដែលការបំពុលអាចប្រើដើម្បីទៅកាន់ទីកន្លែងទាំងនោះ ដូចជាស្ទឹងព្រែក ខ្យល់ និងកន្លែង លូរបង្ហូរទឹក។

សិក្ខាសាលា និងកិច្ចប្រជុំ

ការរៀបចំកិច្ចប្រជុំជាមួយនិយោជិត និងភាគីពាក់ព័ន្ធគឺជាមធ្យោបាយល្អក្នុងការកំណត់ពីគ្រោះថ្នាក់។ ក្នុងអំឡុងពេលនៃកិច្ចប្រជុំនេះ មនុស្សអាចនិយាយអំពី អ្វីៗដែលអាចបង្កឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ ដូចជាដំណើរការការងារ និងសម្ភារៈដែលផ្ទុកនៅកន្លែងការងារ។

កិច្ចប្រជុំនេះអាចបង្កើតនូវគំនិតហានិភ័យដែលជាផ្នែកនៃទម្លាប់កន្លែងការងាររបស់អ្នក។
វាក៏អាចផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវឱកាសដើម្បីរាប់បញ្ចូលមនុស្សនៅខាងក្រៅ កន្លែងការងាររបស់អ្នកដែរ ដូចជាអាជ្ញាធរអគ្គិភ័យ
ឬសាលាសង្កាត់ក្នុងតំបន់។

ការប្រើប្រាស់ព័ត៌មានដែលអាចរកបាន

ព័ត៌មានដែលអាចជួយកំណត់ពីគ្រោះថ្នាក់អាចមកពីកន្លែងជាច្រើន រួមមាន៖

- សមាគមឧស្សាហកម្មដែលអាចផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវព័ត៌មានអំពីគ្រោះថ្នាក់ និងហានិភ័យថ្មីៗសម្រាប់ឧស្សាហកម្មរបស់អ្នក
- ឧស្សាហករ និងអ្នកផ្គត់ផ្គង់អាចផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវព័ត៌មានអំពីគ្រោះថ្នាក់ដែលទាក់ទងនឹងរុក្ខជាតិ សារធាតុ ឬដំណើរការ
- សន្លឹកទិន្នន័យសុវត្ថិភាព (SDS) ដែលគេធ្លាប់ហៅថាសន្លឹកទិន្នន័យសុវត្ថិភាពសម្ភារ: (MSDS) ជាញឹកញាប់មានព័ត៌មានដ៏មានប្រយោជន៍អំពី គ្រោះថ្នាក់អេកូឡូស៊ីដែលទាក់ទងនឹងផលិតផល និងវិធីដែលអ្នកអាចគ្រប់គ្រងហានិភ័យ
- ស្ថាប័នជានារ៉ាប់រង ជារឿយៗអាចផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវព័ត៌មានដ៏មានប្រយោជន៍អំពីគ្រោះថ្នាក់ និងវិធីដែលអ្នកអាចគ្រប់គ្រងហានិភ័យ
- អ្នកឯកទេសខាងបច្ចេកទេស ភ្លើង និងសុខភាព សុវត្ថិភាព ហើយនិងបរិស្ថាន
- ការរៀបចំកាកសំណល់ពាណិជ្ជកម្មសម្រាប់ទីតាំង។

ជំហានទី 2: វាយតម្លៃហានិភ័យ

ឥឡូវនេះ អ្នកចាំបាច់ត្រូវវាយតម្លៃគ្រោះថ្នាក់ដែលអ្នកបានកំណត់នៅក្នុងជំហានទី១ ដើម្បីគណនាពី៖

- តើវាបណ្ដាលឱ្យអន្ដរាយយ៉ាងដូចម្ដេចដែរ
- តើភាពអន្ដរាយនោះវាធ្ងន់ធ្ងរយ៉ាងណាដែរ
- តើវាទំនងជាកើតមានឡើងយ៉ាងណាដែរ។

ការវាយតម្លៃហានិភ័យ គឺជាវិធីមួយដើម្បីបង្កើនចំណេះដឹង និងការយល់ដឹងអំពីគ្រោះថ្នាក់ និងហានិភ័យរបស់វា ដើម្បីឱ្យអ្នកអាចសម្រេចចិត្តថាតើត្រូវ គ្រប់គ្រងវាយ៉ាងដូចម្ដេច។

ដើម្បីធ្វើដូច្នេះ សូមអនុវត្តតាមជំហានទាំងនេះ៖

១. វាយតម្លៃថាតើគ្រោះថ្នាក់នេះនឹងទំនងជាបណ្ដាលឱ្យមានផលប៉ះពាល់យ៉ាងណាដែរ។

២. វាយតម្លៃពីផលវិបាក ឬភាពធ្ងន់ធ្ងរនៃផលប៉ះពាល់នីមួយៗ។

៣. គណនាពីចំណាត់ថ្នាក់ហានិភ័យសម្រាប់គ្រោះថ្នាក់នីមួយៗ។

១. វាយតម្លៃភាពទំនងជាកើតមានឡើង

ជំហានទីមួយ គឺត្រូវវាយតម្លៃថាតើគ្រោះថ្នាក់ទំនងជាបណ្ដាលឱ្យអន្ដរាយយ៉ាងណាដែរ។ ភាពទំនងជាកើតមានឡើង គឺផ្អែកលើអ្វីដែលអ្នកដឹង ឬគួរតែដឹងអំពីគ្រោះថ្នាក់ និងរបៀបដែលកាលៈទេសៈ និងសកម្មភាពអាចប៉ះពាល់ដល់គ្រោះថ្នាក់នោះ។

ភាពទំនងជាកើតមានឡើង អាចចំណាត់ថ្នាក់ជា៖

- **ប្រាកដច្បាស់៖** រំពឹងថានឹងកើតឡើងជាទៀងទាត់ក្នុងកាលៈទេសៈធម្មតា។
- *ទំនងខ្លាំងណាស់៖* រំពឹងថានឹងកើតឡើងនៅពេលមួយ។
- *ទំនងជា៖* អាចកើតឡើងនៅពេលមួយ។
- *មិនទំនងជា៖* មិនទំនងជាកើតឡើងនៅក្នុងកាលៈទេសៈធម្មតាទេ។
- ***កម្រ៖*** អាចកើតឡើង ប៉ុន្តែប្រហែលជានឹងមិនដែលកើតឡើងទេ។

តារាងទី៣ ចុះបញ្ជីអំពីវិធីសំខាន់ៗដើម្បីជួយអ្នកគណនាពីភាពទំនងជាកើតមានឡើង។

វិធីសំខាន់ៗ	ការពន្យល់
អ្វីដែលបានកើតឡើងពីមុន	ស្វែងរកមើលអ្វីដែលបានកើតឡើងពីមុន ដូចជាព្រឹត្តិការណ៍ គ្រោះថ្នាក់ និងគ្រោះថ្នាក់ដែលហៀបនឹងកើតមាន នឹងផ្ដល់ឱ្យអ្នក នូវគំនិតល្អៗអំពីភាពទំនងជាកើតមានឡើង។ វាមានសារៈសំខាន់មិនត្រឹមគ្រាន់តែស្វែងរកមើលអាជីវកម្មផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក ប៉ុណ្ណោះទេ តែត្រូវស្វែងរកមើលអ្វីដែលបានកើតឡើងនៅទូទាំងឧស្សាហកម្មដែរ។
ការគ្រប់គ្រងមានដាក់នៅនឹងកន្លែងរួចស្រេច	ស្វែងរកមើលការគ្រប់គ្រងដែលអ្នកមានដាក់នៅនឹងកន្លែងរួចស្រេច ហើយថាវាមានដំណើរការល្អយ៉ាងណាដែរ។
ញឹកញាប់ដូចម្ដេចដែរ	គ្រោះថ្នាក់អាចមាននៅទីនោះគ្រប់ពេល ឬតែមួយដងគត់។ គ្រោះថ្នាក់មាននៅទីនោះកាន់តែញឹកញាប់ នោះភាពទំនងជាកើត មានឡើងរឹតកាន់តែច្រើន ដែលនឹងបណ្ដាលឱ្យអន្ដរាយ។
ការផ្លាស់ប្ដូរស្ថានភាព	ស្ថានភាពផ្លាស់ប្ដូរទៅតាមពេលវេលា ហើយប្រែប្រួលពេញទូទាំងឆ្នាំ។ ការផ្លាស់ប្ដូរទាំងនេះអាចប៉ះពាល់ដល់ភាពទំនងជាកើត មានឡើងនៃគ្រោះថ្នា
ឥរិយាបថ	របៀបដែលមនុស្សធ្វើ ឬបញ្ចេញអាកប្បកិរិយា អាចប៉ះពាល់ដល់ភាពទំនងជាកើតមានឡើងនៃគ្រោះថ្នាក់ដែលបណ្ដាលឱ្យ អ ប្រើឧបករណ៍តាមរបៀបមិនត្រឹមត្រូវ ឬបំពេញមុខការដោយមិនបានគិត។

ការគ្រប់គ្រងហានិភ័យ
ជំហានទីពីរ៖ វាយតម្លៃហានិភ័យ

២. វាយតម្លៃផលវិបាក

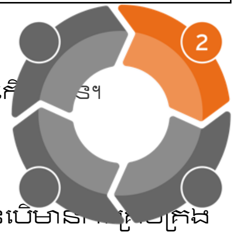

ជំហានទីពីរ គឺធ្វើការវាយតម្លៃពីភាពអន្ដរាយដែលគ្រោះថ្នាក់នីមួយៗអាចបង្ក និងពីភាពធ្ងន់ធ្ងរនៃភាពអន្ដរាយនេះអាចកើ ទេ។ វាសំខាន់ក្នុងការគិតអំពី៖

- **ការគ្រប់គ្រងមុនហានិភ័យ (ហានិភ័យដែលមានជាប់ជាមួយ) -** តើនឹងកើតមានភាពអន្ដរាយច្រើនយ៉ាងណាដែរ ប្រសិនបើមិនមានការគ្រប់គ្រងដាក់នៅនឹងកន្លែង។
- **ការគ្រប់គ្រងក្រោយហានិភ័យ (ហានិភ័យដែលនៅសល់) -** តើនឹងកើតមានភាពអន្ដរាយច្រើនយ៉ាងណាដែរ ប្រសិនបើមាន គ្រង ដាក់នៅនឹងកន្លែង។ ការនេះជួយគណនាថាតើការគ្រប់គ្រងដែលមានស្រាប់មានដំណើរការល្អដូចម្ដេចដែរ ហើយថាអ្នកត្រូវការការគ្រប់គ្រងថ្មី ឬកែលម្អវាឱ្យប្រសើរឡើង។
- បែបយ៉ាងណាដែលសកម្មភាពមានគ្រោះថ្នាក់*ត្រូវបានធ្វើ*ជាជាងថាតើវា*គួរតែ*បានធ្វើដោយបែបណា។ ឧទាហរណ៍ នេះជារបៀបដែលអ្នកធ្វើ គឺខុសគ្នាពីអ្វីដែលបានសរសេរចុះនៅក្នុងនីតិវិធី។

- ស្ថានភាពដែលស្ថិតនៅក្រៅទម្លាប់ធម្មតាទាក់ទងនឹងគ្រោះថ្នាក់ ក៏ដូចជាវិធីដែលកិច្ចការជាធម្មតាត្រូវបានសន្មត់ថាកើតឡើង។ ឧទាហរណ៍ តើស្ថាន ភាពអាកាសធាតុខ្លាំងនឹងប៉ះពាល់ដល់គ្រោះថ្នាក់បែបណាដែរ ហើយតើការគ្រប់គ្រងដែលបានដាក់នៅនឹងកន្លែងមានប្រសិទ្ធិភាពយ៉ាងណាដែរ។

អ្នកក៏គួរគិតផងដែរ អំពីផលប៉ះពាល់ដែលអាចកើតមានៈ

- ***មនុស្ស*** - និយោជិត អ្នកមកលេង អតិថិជន អ្នកម៉ៅការ បុគ្គលិកសេវាកម្មសង្គ្រោះបន្ទាន់ និងអ្នកឯទៀតដែលអាចរងផលប៉ះពាល់
- ***សហគមន៍*** - មនុស្សនៅក្នុងតំបន់ (រាប់បញ្ចូលទាំងមនុស្សដែលរស់នៅទីនោះ) អាជីវកម្ម និងសហគមន៍ទូលំទូលាយ
- ***ទ្រព្យសម្បត្តិ*** - ទ្រព្យសម្បត្តិនៅតាមទីតាំង និងទ្រព្យសម្បត្តិនៅទីជិតខាង ក៏ដូចជាតំបន់សាធារណៈ និងសហគមន៍ដែរ ដែលអាចរួមបញ្ចូល សាលារៀន មន្ទីរពេទ្យ និងផ្លូវថ្នល់ធំៗ
- ***បរិស្ថាន*** - ព្រៃក និងផ្លូវទឹកក្នុងតំបន់ ខ្យល់ និងដី។

ការពិពណ៌នាអំពីផលវិបាកចាប់ពីកម្រិតទាប ទៅខ្ពស់អាចជួយអ្នកគណនាពីហានិភ័យរបស់អ្នក។ សម្រាប់ឧទាហរណ៍នៃការពិពណ៌នាអំពីផលវិបាក សូមមើលរូបភាពទី២ៈ គំរូម៉ាទ្រីសនិភ័យ។

តារាងទី៤ៈ សំណួរដែលត្រូវសួរដើម្បីគណនាពីផលវិបាក

សំណួរ	ការពន្យល់
តើអាចកើតមានប្រភេទអន្តរាយណាអ្វីខ្លះ?	មានប្រភេទអន្តរាយជាច្រើន ហើយព្រឹត្តិការណ៍តែមួយអាចបណ្តាលឱ្យមានផលប៉ះពាល់ជាច្រើន។ ឧទាហរណ៍ ព្រឹត្តិការណ៍ដូចគ្នា អាចបណ្តាលឱ្យអន្តរាយដល់បរិស្ថាន ក៏ដូចជាសុខភាពរបស់មនុស្សដែរ។
តើអ្វីខ្លះដែលអាចប៉ះពាល់ដល់ភាពធ្ងន់ធ្ងរនៃគ្រោះ ថ្នាក់?	ផលវិបាកនៃហានិភ័យអាចប្រែប្រួលក្នុងកាលៈទេសៈខុសគ្នា។ ឧទាហរណ៍ អគ្គិភ័យអាចកាន់តែខ្លាំង និងពិបាកគ្រប់គ្រងអំឡុងពេលអាកាសធាតុក្តៅ និងរាំងស្ងួត។
តើវាអាចធ្វើឱ្យអន្តរាយអ្វីខ្លះដល់មនុស្ស ឬបរិស្ថាន?	វាមានសារៈសំខាន់ណាស់ក្នុងការគិតអំពីផលប៉ះពាល់ទៅនឹងប្រព័ន្ធអេកូដែលងាយរងគ្រោះ ដូចជា តំបន់ដីសើម និងផ្លូវទឹក ក៏ដូចជាតំបន់ជុំវិញទីលំនៅដ្ឋាន មន្ទីរពេទ្យ សាលារៀន និងផ្លូវថ្នល់។

៣. គណនាពីចំណាត់ថ្នាក់ហានិភ័យ

បន្ទាប់ពីអ្នកបានគិតអំពីផលវិបាក និងភាពទំនងជាកើតមានឡើងនៃហានិភ័យ អ្នកចាំបាច់ត្រូវមើលវារួមគ្នាដើម្បីធ្វើការគណនាចំណាត់ថ្នាក់ហានិភ័យរួម។

រូបភាពទី២ បង្ហាញពីឧទាហរណ៍នៃម៉ាទ្រីសហានិភ័យដែលអ្នកអាចប្រើ។ នៅក្នុងម៉ាទ្រីសហានិភ័យ ភាពទំនងជាកើតមានឡើង និងផលវិបាកត្រូវបានផ្តល់ពិន្ទុ
ដែលអ្នកអាចផ្គូរផ្គងលើម៉ាទ្រីស ដើម្បីដាក់ចំណាត់ថ្នាក់ហានិភ័យពីទាប ទៅខ្លាំង។
មានឧបករណ៍ផ្សេងទៀតដែលអ្នកអាចប្រើដើម្បីគណនាហានិភ័យដែល មានចុះបញ្ជីនៅក្នុង *SA/SNZ HB 89:2013 ការគ្រប់គ្រងហានិភ័យ - គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីបច្ចេកទេសនៃការវាយតម្លៃហានិភ័យដែលអាចទទួលបាន ពីស្តង់ដារអូស្ត្រាលី។*

ហេតុផលដើម្បីផ្តល់នូវចំណាត់ថ្នាក់ហានិភ័យ គឺដើម្បីជួយអ្នកក្នុងការធ្វើការសម្រេចចិត្តអំពីរបៀបគ្រប់គ្រងហានិភ័យ។

រូបភាពទី២ៈ គំរូម៉ាទ្រីសហានិភ័យ

ភាពអន្តរាយធ្ងន់ធ្ងរអចិន្ត្រៃយ៍ ឬយូរអង្វែង ដល់បរិស្ថាន ឬគំរាមកំហែងដល់ជីវិត ឬភាពអន្តរាយយូរអង្វែងដល់សុខភាព និងសុខុមាលភាព របស់មនុស្ស។	ផលវិបាក	ធ្ងន់ធ្ងរ	មធ្យម	ខ្ពស់	ខ្ពស់	ខ្លាំង	ខ្លាំង
ភាពអន្តរាយធ្ងន់ធ្ងរដល់បរិស្ថាន ឬភាពអន្តរាយកម្រិតខ្ពស់ដល់សុខភាព និងសុខុមាលភាពរបស់មនុស្ស។		សំខាន់	មធ្យម	មធ្យម	ខ្ពស់	ខ្ពស់	ខ្លាំង
ភាពអន្តរាយកម្រិតមធ្យមដល់ដល់សុខភាព និងសុខុមាលភាពរបស់មនុស្ស ឬបរិស្ថាន ក្នុងរយៈពេលយូរ។		ដែលមិនខ្លាំងពេក	ទាប	មធ្យម	មធ្យម	ខ្ពស់	ខ្ពស់
ឥទ្ធិពលតិចតួចទៅលើបរិស្ថាន ឬឱកាស តិចនៃឥទ្ធិពលលើសុខភាព និងសុខុមាលភាពរបស់មនុស្ស។		តិចតួច	ទាប	ទាប	មធ្យម	មធ្យម	ខ្ពស់

មិនមាន ឬមានឥទ្ធិពលតិចតួចទៅលើ បរិស្ថាន ឬមិនមានឥទ្ធិពលដល់សុខភាព និងសុខុមាលភាពរបស់មនុស្ស។		ទាប	ទាប	ទាប	ទាប	មធ្យម	មធ្យម
			កម្រណាស់	មិនទំនងជា	អាចកើតមាន	ទំនងជា	ប្រាកដច្បាស់
			ភាពទំនងជាកើតមានឡើង				
			អាចកើតឡើងប៉ុន្តែប្រហែលជាមិនដែលនឹងកើតឡើង	មិនទំនងជាកើតឡើងនៅក្នុងកាលៈទេសៈធម្មតាទេ	អាចកើតឡើងនៅពេលខ្លះ	រំពឹងថានឹងកើតឡើងនៅពេលណាមួយ	រំពឹងថានឹងកើតឡើងជាទៀងទាត់ក្នុងកាលៈទេសៈធម្មតា

ការពិពណ៌នាអំពីចំណាត់ថ្នាក់ហានិភ័យ

កម្រិតហានិភ័យ	**ការពិពណ៌នា**
ខ្លាំង	កម្រិតហានិភ័យដែលមិនអាចទទួលយកបានទាំងស្រុង។ ឈប់ធ្វើការ ហើយចាត់វិធានការភ្លាមៗ។
ខ្ពស់	កម្រិតហានិភ័យដែលមិនអាចទទួលយកបាន។ ដាក់ការត្រួតពិនិត្យនៅនឹងកន្លែង ដើម្បីកាត់បន្ថយហានិភ័យ។
មធ្យម	អាចទទួលយកបាន ប្រសិនបើការត្រួតពិនិត្យត្រូវបានដាក់នៅនឹងកន្លែងមាន។ ព្យាយាមកាត់បន្ថយគ្រោះថ្នាក់ឱ្យដល់កម្រិតទាប។
ទាប	កម្រិតហានិភ័យដែលអាចទទួលយកបាន។ ព្យាយាមកម្ចាត់ ហានិភ័យ ប៉ុន្តែកម្រិតហានិភ័យខ្ពស់ គឺសំខាន់ជាង។

ទំព័រនេះត្រូវបានទុកឱ្យនៅទទេដោយចេតនា។

ជំហានទី 3: អនុវត្តការគ្រប់គ្រង

ដាក់ចំណាត់ថ្នាក់ជម្រើសរបស់អ្នកសម្រាប់ការត្រួតពិនិត្យហានិភ័យទៅតាមលំដាប់លំដោយ ចាប់ពីមានប្រសិទ្ធភាពបំផុត ទៅមានប្រសិទ្ធភាពតិចបំផុត ដូចដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងរូបភាពទី៣។ នៅក្នុងចំណាត់ថ្នាក់នេះ អ្នកដាក់ការគ្រប់គ្រង ក្នុងចំណោមប្រភេទមួយ ក្នុងចំណោមប្រភេទទាំងបីខាងក្រោម។

ការលុបបំបាត់ចោល៖ ការគ្រប់គ្រងដ៏មានប្រសិទ្ធភាពបំផុត គឺកម្ចាត់ចោលគ្រោះថ្នាក់ និងហានិភ័យណាមួយជាមួយគ្នា។

ការដាក់ជំនួសហានិភ័យ ឬការគ្រប់គ្រងបែបវិស្វកម្ម៖ ការគ្រប់គ្រប់ដែលមានប្រសិទ្ធភាពទីពីរ ជំនួសឱ្យមូលហេតុនៃគ្រោះថ្នាក់ជាមួយអ្វីមួយដែលមានសុវត្ថិភាព ជាង ឬការគ្រប់គ្រងហានិភ័យជាមួយការគ្រប់គ្រងបែបវិស្វកម្ម។ ដើម្បីឱ្យមានដំណើរការ ការគ្រប់គ្រងទាំងនេះចាំបាច់ត្រូវមានសកម្មភាពឯករាជ្យរបស់មនុស្ស។

- ***ការដាក់ជំនួស*** មូលហេតុនៃគ្រោះថ្នាក់ជាមួយជម្រើសដែលមានសុវត្ថិភាពជាង គឺមានប្រសិទ្ធភាពជាងការដាក់ការគ្រប់គ្រងនៅនឹងកន្លែង។
- ***ការគ្រប់គ្រងបែបវិស្វកម្ម*** គឺជាការគ្រប់គ្រងគ្រោះថ្នាក់ជាក់ស្តែង។ ឧទាហរណ៍ រួមមានជញ្ជាំងទប់ការពារការលេចធ្លាយ និងប្រព័ន្ធបិទដោយ ស្វ័យប្រវត្តិសម្រាប់គ្រឿងម៉ាស៊ីន។

ការគ្រប់គ្រងផ្នែករដ្ឋបាល និងការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ការពារផ្ទាល់ខ្លួន (PPE)៖ ការគ្រប់គ្រងដែលមានប្រសិទ្ធិភាពតិចបំផុត ពឹងផ្អែកទៅលើមនុស្សដែល បំពេញមុខការត្រឹមត្រូវ ឬមានការប្រុងប្រយ័ត្នគ្រប់ពេលវេលា។

- រួមមានការបណ្តុះបណ្តាល វិធីនីតិ គោលនយោបាយ ការត្រួតពិនិត្យ ឬរៀបចំផែនការវេនការងារ ដែលកាត់បន្ថយការគំរាមកំហែងនៃគ្រោះថ្នាក់ ឬយ៉ាងហោចណាស់អនុញ្ញាតឱ្យមនុស្សដឹងអំពីគ្រោះថ្នាក់។ ឧទាហរណ៍ រួមមានដំណើរការណែនាំពីការងារ ប្រព័ន្ធអនុញ្ញាតឱ្យចូលកន្លែងការងារ និងការបណ្តុះបណ្តាល។
- **PPE** គួរតែបានយកប្រើប្រាស់ ប្រសិនបើមនុស្សអាចប៉ះពាល់នឹងការពុល ឬកាកសំណល់ដែលនាំឱ្យអន្តរាយ។

រួមគ្នា ធាតុផ្សំទាំងនេះបង្កើតជាលំដាប់នៃស្តង់ដារគ្រប់គ្រងហានិភ័យ។

រូបភាពទី៣៖ លំដាប់គ្រប់គ្រងគ្រោះថ្នាក់ និងហានិភ័យ

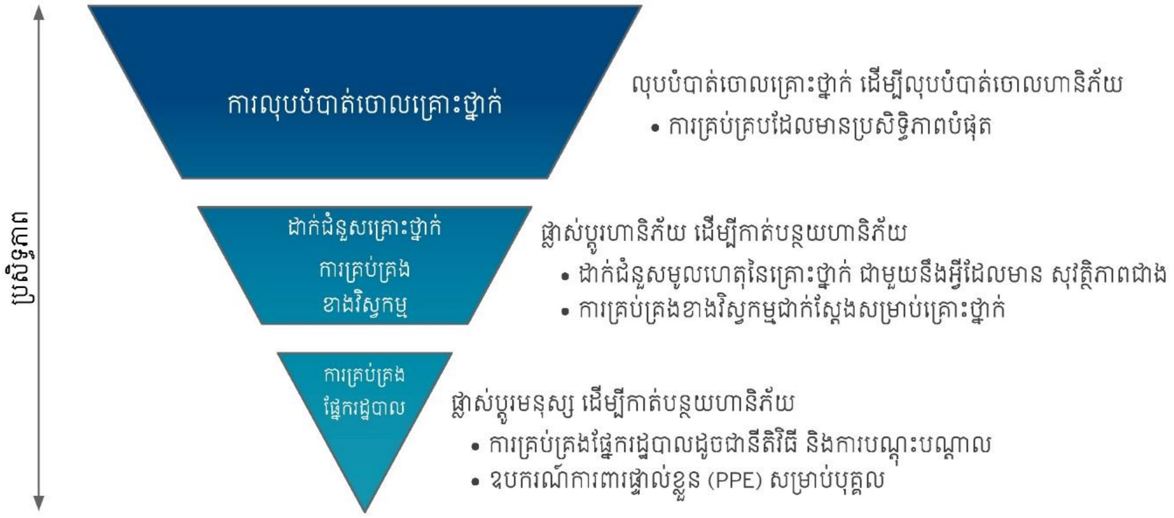

ជួនកាលវាពិបាកក្នុងការគណនាពីភាពទំនងជាកើតមានឡើង ឬផលវិបាកនៃគ្រោះថ្នាក់។ ប្រសិនបើមានការគ្រប់គ្រងដែលអ្នកអាចដាក់នៅនឹងកន្លែងបាន យ៉ាងងាយស្រួលនោះ អ្នកគួរតែប្រើវាយ៉ាងហោចណាស់ - ដែលគេហៅថា គោលការណ៍ប្រុងប្រយ័ត្នទុកជាមុន។

ការគ្រប់គ្រងដើម្បីទប់ស្កាត់ និងបន្ធូរបន្ថយ

អ្នកអាចបែងចែកគ្រប់គ្រងជាពីរប្រភេទ គឺការទប់ស្កាត់ និងការបន្ធូរបន្ថយ។

- ***ការគ្រប់គ្រងដើម្បីទប់ស្កាត់*** បញ្ឈប់កុំឱ្យគ្រោះថ្នាក់កើតមានឡើងពីដើមដំបូង។
- ***ការគ្រប់គ្រងដើម្បីបន្ធូរបន្ថយ*** កាត់បន្ថយនូវផលវិបាក ឬការខូចខាតបណ្តាលមកព្រឹត្តិការណ៍ដែលនាំឱ្យអន្តរាយ។

ការគ្រប់គ្រងដើម្បីទប់ស្កាត់ កម្ចាត់ចោលនូវហានិភ័យទាំងស្រុង ខណ:ដែលការគ្រប់គ្រងដើម្បីបន្ធូរបន្ថយ ព្យាយាមដើម្បីកាត់បន្ថយនូវផលប៉ះពាល់ដែលនាំឱ្យ អន្តរាយនូវហានិភ័យណាមួយដែលអ្នកមិនអាចកម្ចាត់ចោលបាន។

តារាងទី៥៖ ឧទាហរណ៍ខ្លះៗនៃការគ្រប់គ្រងដើម្បីទប់ស្កាត់ និងបន្ធូរបន្ថយ

ការគ្រប់គ្រងដើម្បីទប់ស្កាត់	***ការគ្រប់គ្រងដើម្បីបន្ធូរបន្ថយ***
ការរក្សាទុកវត្ថុរាវ និងឧស្ម័នប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ រួមមានកាកសំណល់	ឧបករណ៍ជូតសម្អាតការកំពប់ ដែលអាចយកប្រើបានយ៉ាងឆាប់រហ័ស ប្រសិនបើមានការកំពប់
ប្រព័ន្ធអនុញ្ញាតឱ្យចូលកន្លែងការងារ	ឧបករណ៍ពន្លត់អគ្គីភ័យ
ប្រព័ន្ធសុវត្ថិភាព	ផែនការគ្រប់គ្រងគ្រាមានអាសន្ន
ការធ្វើតេស្ត និងការថែទាំឧបករណ៍ជាទៀងទាត់	ជញ្ជាំងទប់ការពារការលេចធ្លាយ
កម្មវិធីរាវរកការលេចធ្លាយ និងការជួសជុល	ការឆាបឆេះឧស្ម័ន ដែលគេស្គាល់ដែរថាគំនរឆាបឆេះ

បញ្ជីគ្រោះថ្នាក់ និងហានិភ័យ

អ្នកអាចកត់ត្រាចុះនូវគ្រោះថ្នាក់ទាំងអស់ដែលបានកំណត់ និងហានិភ័យរបស់វានៅក្នុងបញ្ជីមួយ។ នេះមានន័យថា បុគ្គលិកសំខាន់ៗអាចយល់ដឹងពីហានិភ័យ របស់អាជីវកម្ម ហើយគិតអំពីហានិភ័យដែលជាផ្នែកនៃដំណើរការធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្ត។

បញ្ជីនេះអាចរួមបញ្ចូលការគ្រប់គ្រងដែលមានរួចស្រេចសម្រាប់គ្រោះថ្នាក់ និងហានិភ័យនីមួយៗ។ អ្នកក៏អាចប្រើប្រាស់វាបានដែរ ដើម្បីជួយកំណត់សម្រាប់ ពេលណាការគ្រប់គ្រងថ្មីអាចដាក់បន្ថែម ដើម្បីកាត់បន្ថយហានិភ័យណាមួយដែលកំពុងតែកើតមាន។

ប្រសិនបើអ្នកពិនិត្យមើលបញ្ជីឱ្យបានទៀងទាត់ អាជីវកម្មរបស់អ្នកនឹងអាចផ្តោតទៅលើការគ្រប់គ្រងហានិភ័យប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ក៏ដូចជាការកែលម្អ
ការគ្រប់គ្រងគ្រោះថ្នាក់របស់អ្នកជាបន្តបន្ទាប់ដែរ។

យើងបានដាក់បញ្ចូលនូវឧទាហរណ៍មួយនៃបញ្ជីគ្រោះថ្នាក់ និងហានិភ័យនៅចុងសៀវភៅណែនាំនេះ។

ការគ្រប់គ្រងហានិភ័យ

ជំហានទីបួន៖ ឆែកមើលការគ្រប់គ្រង

ជំហានទី 4: ផែកមើលការគ្រប់គ្រង

ការគ្រប់គ្រងដែលអ្នកបានដាក់នៅនឹងកន្លែងដើម្បីទប់ស្កាត់ ឬកាត់បន្ថយហានិភ័យ ចាំបាច់ត្រូវតែបានត្រួតពិនិត្យ ដើម្បីប្រាកដថាវានៅដំណើរការ ដូចដែលវាត្រូវបានសន្មត់ឱ្យដំណើរការ។

ការផែកមើលការគ្រប់គ្រង

ការផែកមើលការគ្រប់គ្រងប្រើវិធីសាស្រ្តដូចគ្នាដែលអ្នកបានប្រើនោះដែរ ដើម្បីកំណត់ពីគ្រោះថ្នាក់នៅក្នុងជំហានទី១។

វិធីសាស្រ្តទូទៅដែលអ្នកអាចប្រើដើម្បីផែកមើលពីប្រសិទ្ធភាពនៃការគ្រប់គ្រងរបស់អ្នក រួមមាន៖

- ការត្រួតពិនិត្យ និងការជម្រះបញ្ជីជាទៀងទាត់នៅតាមទីតាំង
- ការនិយាយជាមួយបុគ្គលិក អ្នកម៉ៅ អ្នកជួលទីលំនៅ និងម្ចាស់ផ្ទះ
- ការពិនិត្យ ការសាកល្បង និងការថែរក្សាប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងហានិភ័យ
- ការប្រើប្រាស់ព័ត៌មាន ដូចជាការណែនាំរបស់ក្រុមហ៊ុនផលិត និងអ្នកផ្គត់ផ្គង់
- ការវិភាគឯកសារ និងទិន្នន័យ ដូចជារបាយការណ៍ឧប្បត្តិហេតុ និងគ្រោះថ្នាក់ដែលហៀបនឹងកើតមាន។

ប្រសិនបើអ្នកធ្វើការផែកមើលទាំងនេះ**ឱ្យ**បានទៀងទាត់ នោះអ្នកអាចកំណត់ពីការគ្រប់គ្រងដែលមិនដំណើរការ ក៏ដូចជាឱកាសដើម្បីធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងដែរ។

ការរក្សាការគ្រប់គ្រងដោយប្រសិទ្ធភាព

ដើម្បីរក្សាការគ្រប់គ្រង និងធ្វើឱ្យប្រាកដថាវានៅតែមានប្រសិទ្ធិភាព អ្នកចាំបាច់ត្រូវ៖

- ពិនិត្យឡើងវិញនូវគ្រោះថ្នាក់ និងការវាយតម្លៃហានិភ័យឱ្យបានទៀងទាត់ ដោយព្រោះថាវាអាចផ្លាស់ប្តូរក្នុងរយៈពេល
- ពិនិត្យឡើងវិញ ធ្វើតេស្ត និងរក្សាការគ្រប់គ្រងបែបវិស្វកម្មទាំងអស់ឱ្យបានទៀងទាត់
- ធ្វើឱ្យនរណាម្នាក់ទទួលខុសត្រូវចំពោះហានិភ័យ និងការគ្រប់គ្រងរបស់ពួកគេ
- និយាយជាមួយបុគ្គលិក និងអ្នកដទៃឱ្យបានទៀងទាត់ ដូចជាស្ថានប័នធានារ៉ាប់រង និងអ្នកតំណាងសេវាកម្មសង្គ្រោះបន្ទាន់
- ប្រាស្រ័យទាក់ទងទំនាក់**ឱ្យបាន**ច្បាស់លាស់អំពីការគ្រប់គ្រងគ្រោះថ្នាក់ និងហានិភ័យដល់នរណាម្នាក់ដែលគ្រោះថ្នាក់ទាំងនេះអាចប៉ះពាល់
- បណ្តុះបណ្តាលបុគ្គលិកឱ្យបានទៀងទាត់ រួមទាំងការបណ្តុះបណ្តាលរំលឹកឡើងវិញសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងផ្នែករដ្ឋបាល។

ឯកសារភ្ជាប់: ឧទាហរណ៍អំពីបញ្ជីគ្រោះថ្នាក់ និងហានិភ័យ

កំណត់ចំណាំ៖ បញ្ជីគ្រោះថ្នាក់នេះគឺសមស្របសម្រាប់អាជីវកម្មដែលមានហានិភ័យទាប។ អាជីវកម្មដែលមានហានិភ័យខ្ពស់ ឬអាជីវកម្មធំៗ ប្រហែលជាចាំបាច់ត្រូវការបញ្ជីស្មុគស្មាញជាងនេះ។

ការពិនិត្យឡើងវិញ៖		**កាលបរិច្ឆេទ៖**		**អ្នកចូលរួម៖**	

លេខ	គ្រោះថ្នាក់	គ្រោះថ្នាក់ដែលមានសក្តានុពល	ការវាយតម្លៃហានិភ័យ			ការគ្រប់គ្រងដែលមានស្រាប់	តើតម្រូវឱ្យមានការគ្រប់គ្រងបន្ថែមអ្វីខ្លះ?	សកម្មភាព		
			ផលវិបាក	ភាពទំនងជាកើតមានឡើង	ចំណាត់ថ្នាក់ហានិភ័យ			សកម្មភាពដំណើរការដោយ	កាលបរិច្ឆេទកំណត់	កាលបរិច្ឆេទបញ្ចប់

ការបោះពុម្ពផ្សាយ 1695.1*   ខែសីហា ឆ្នាំ២០១៨
*នេះជំនួស 1695   បោះពុម្ពផ្សាយនៅខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៨

អនុញ្ញាត និងបោះពុម្ពផ្សាយដោយ EPA Victoria
Level 3, 200 Victoria Street, Carlton VIC 3053
1300 372 842 (1300 EPA VIC)

ការបោះពុម្ពផ្សាយនេះ អាចរកឃើញនៅតាមអនឡាញជាសណ្ឋាន PDF នៅតាមវិបសៃ **epa.vic.gov.au**

ប្រសិនបើអ្នកត្រូវការជំនួយអ្នកបកប្រែភាសា ឬចង់បកប្រែឯកសារនេះ
សូមហៅទូរស័ព្ទលេខ
131 450 ហើយប្រាប់ពីភាសាដែលអ្នកនិយមពេញចិត្ត។